

IZASLI IZ ZATVORA
18.06.2000

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД

Број _____

Кж. I 445/00

У ИМЕ НАРОДА
ПРЕСКОБАН

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Даниловића, као председника већа, Весне Брашић и Миодрага Јаковљевића, као чланова већа и саветника Врховног суда Србије Драгице Гајић, као записничара, у кривичном предмету против оптужених Матај Љбан и Бећирај Брахо због кривичног дела удруживања ради непријатељске делатности из члана 136. став 2. у вези става 1. у вези члана 125. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, решавајући о жалби браниоца оптуженог Бећирај Брахо, адвоката Бранкице Орловић, изјављеној против пресуде Округног суда у Лесковцу К. 144/99 од 25. новембра 1999. године, у седници већа одржаној дана 4. априла 2000. године, донео је

ПРЕСУДА
УВАЖАВАЊЕМ жалбе браниоца оптуженог Бећирај Брахо а поводом те жалбе по службеној дужности у односу на оптуженог Матај Љбан **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Округног суда у Лесковцу К. 144/99 од 25. новембра 1999. године само у погледу одлуке о казни тако што Врховни суд Србије оптуженог Бећирај Брахо и Матај Љбан за кривично дело удруживања ради непријатељске делатности из члана 136. став 2. у вези става 1. у вези члана 125. КЗ СРЈ ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од по 1-једне године и 6-шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18. децембра 1998. године па надаље.

Образложење

Наведеном пресудом Округног суда у Лесковцу оптужени Матај Љбан и Бећирај Брахо оглашени су кривим због кривичног дела удруживања ради непријатељске делатности из члана 136. став 2. у вези става 1. у вези члана 125. КЗ СРЈ и осуђени на казне затвора у трајању од по две године у које казне им се урачунава време проведено у притвору од 18. децембра 1998. године па надаље.

Оптужени су обавезани да суду на име паушала плате по 1.500 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је уложио бранилац оптуженог Бећирај Брахо само због одлуке о казни са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптуженом изрекне блажа казна.

Републички јавни тужилац Србије дописом Ктж. број 449/00 од 24. марта 2000. године предложио је да се жалба браниоца оптуженог Бећирај Брахо одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио све списе предмета заједно са побјаном пресудом коју је испитао у смислу члана 376 ЗКП па је погени наводи жалби и наведеног писменог предлога Републичког јавног тужиоца Србије, нашао да је првостепена пресуда несадржи битне повреде одредаба кривичног поступка као и битне повреде кривичног закона на штету оптужених на које другостепени суд, поводом жалбе увек pazi по службеној дужности, а у смислу члана 376. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Врховни суд налази да казне затвора од по две године на коју су оптужени осуђени нису у складу са тежином учињеног дела, степеном кривичне одговорности оптужених и другим факторима релевантним чињеницама и околностима, тако да премађују казне неопходно потребне за остваривање у члану 33. КЗ СРЈ предвиђене сврхе кажњавања. Мада је правилно утврдио све околности које утичу на одмеравање казне, првостепени суд је подценио значај олакшавајућих околности, што је за последицу имало одмеравање очигледно неадекватни казни.

Врховни суд је стога, дајући утврђеним олакшавајућим околностима наведеним на страни 5. образложења побјане пресуде онај значај који у случају оптуженог и заслужују, преиначио првостепену пресуду тако што је оптужене Бећирај Браха и Матај Љан, осудио на казну затвора у трајању од по једне године и шест месеци, коју Врховни суд сматра неопходном али и довољном за остваривање у закону предвиђене сврхе кажњавања.

У односу на оптуженог Матај Љан примењен је члав 380. ЗКП, односно принцип погодности, јер је утврђено да су разлози због којих је донета одлука у корист оптуженог Бећирај Браха од користи и за оптуженог Матај Љана као саоптуженог који није изјавио жалбу, па је првостепена пресуда преиначена и у односу на њега.

Са изнетих разлога на основу члана 387. ЗКП Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Драгица Гајић, с.р.

Председник већа
судија
Владимир Даниловић, с.р.

За гласно отправка

1375

FHP-1375, SA, II, 27/13